

forfærdigede i Toldterritoriet. Ligeledes bør hele Spørgsmaalet om Indførselen af Varer fra Frihavnsterritoriet til Toldomraadet nærmere ordnes. Af alle disse Grunde finder Udvalget, at der kan være Anledning til at give nærmere Bestemmelser om Anlæg af industrielle Etablissementer i Frihavnen og til at overveie de Forandringer i Toldlovgivningen, som Frihavnsanlægget maatte nødvendiggjøre. Men disse Spørgsmaal har Udvalget dog ikke fundet sig foranlediget til at gaa nærmere ind paa i Diebliffet, da de, som ogsaa forudsat i Lovforslagets Motiver, maa ordnes ved særlige Love; kun har Udvalget fundet det rigtigst at optage en udtrykkelig, dertil sigtende Bestemmelse i Lovforslaget. Selve Anlægget af Fabrikker vil ogsaa kunne møde Vanskeligheder, hvad enten det til Fabrikkerne nødvendige Areal skal leies eller kjøbes, men Udvalget antager, at dette Forhold — hvorom ingen Oplysninger findes i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger — vil kunne ordnes af Administrationen, og det stiller intet Forslag i saa Henseende. Forudsat at tilstrækkeligt Hensyn vil blive taget til disse Betæneligheder er Udvalgets Flertal enigt i at anbefale Anlægget af en Industri-Frihavn, hvorom Ønsket ogsaa er fremkommet fra flere Sider.

De Offre, der fra Statens Side skulle bringes for dette vigtige Spørgsmaals Gjenemførelse, kunne, som allerede berørt, ikke vække nogen Betænelighed, hvad der forøvrigt fremgaar af selve Lovforslaget. Statskassen skal til Anlægget kun udrede Udgifterne til Jernbaner og Dampfærgehavn, Udgifter, der selv uden Frihavnsanlægget dog ville påkræves i en nærmere eller fjernere Fremtid, og alle de øvrige Udgifter til Frihavnen, dens Bygninger, Skure m. v. afholdes af Havnevæsenet og et privat Aktieselskab. Hvorvidt Statens Garanti for de Laan, Havnekassen skal optage, vil medføre aarlige Udgifter, kan næppe paa Forhaand afgjøres, da det vil afhænge saavel af de Indtægter, Havnevæsenet vil kunne faae af Frihavnens Voldværker og Plads, som af det Overflud, Driften af Handels-Frihavnen vil give, men

Størrelsen af begge disse Indtægter beroer paa den endnu ukjendte Virksomhed, der vil komme til at udfolde sig i Frihavnen. En Udgift vil sikkert komme til at påahvile Staten, nemlig til et forøget Toldopsyn, men hvor stort Beløbet hertil vil blive, kan ei heller endnu opgives med nogen Bestemthed.

Udvalget skal derefter nærmere omtale de Ændringer i Lovforslagets Enkeltheder, som det er enigt om at anbefale.

Udvalget tiltræder Bestemmelsen i § 1, at Frihavnen anlægges ved Kjøbenhavns Havnebestyrelse og for Kjøbenhavns Havnevæsens Regning.

Frihavnen foreslaas i § 1 anlagt paa Bestsiden af Kjøbenhavns Sønderred umiddelbart Nord for Kastelspynten, og Udvalget maa, skjøndt det maa indrømmes, at denne Plads fjerner Frihavnen længere fra Toldboden, end det er ønskeligt, ogsaa anse denne Plads som den eneste, der kan påvises, naar der skal være tilstrækkeligt Areal ikke blot til en Handels- men ogsaa til en Industri-Frihavn.

Udvalget kan ligeledes tiltræde Hovedtrækkene af den i Bemærkningerne og paa det dermed følgende Kort angivne Ordning af Enkelthederne i Frihavnen, saasom Basfinernes Størrelse og Form, Beliggenhed af Pakhuse, Skure, Spor m. m., saaledes som denne Ordning er blevet modificeret ved de Udvalget meddelte Oplysninger og Kort; men det maa meget bestemt tilraade, at hele Frihavns Territoriet uden nogen Forandring i Ordningen af de nævnte Enkeltheder trækkes saa langt tilbage mod Vest, at Frihavns Begrændsning mod Ost falder omtrent i den Linie, der kan drages fra den nuværende Kalkbrænderihavns østlige Grændse til Kastelspynten, en Linie, der ved alle tidligere Forhandlinger om Frihavnens Anlæg har været betragtet som den østligste Grændse. Frihavnens Anlæg vil nemlig indskrænke Sønderredens saa meget, at det Farvand, hvor der er en meget livlig Fart af Skibe og Baade, og hvor hyppigt en stor Mængde Skibe ligger tilankers, bliver stærkt formindsket og bliver det endnu mere, naar Skibe under Ladning eller